

CAMINEM JUNTS

La commemoració del **Dia de les persones refugiades, el 20 de juny** ens convoca com a grup d'arpilleres per participar en l'acció internacional promoguda per la Roberta Bacic.

Dues sessions per parlar del tema i dues sessions de costura juntes han donat com a resultat l'arpillera CAMINEM JUNTS.

Parlant de refugiats ens han vingut al cap les històries que vam treballar fa uns anys, quan l'exposició fotogràfica "Després de les onades" es va empènyer a crear "Refugiats, arpilleres en acció". Han tornat els personatges que viatjaven carregats amb bosses, maletes, criatures... Han tornat el cansament, les pors i la lluita per arribar a bon port... Hem recordat tots els qui no arriben i perden la vida en el camí... I hem incorporat noves històries, sempre tan actuals, d'assalt a la tanca de Ceuta, de pasteres arribant a les Canàries, de voluntaris a peu de platja, de les repatriacions forçades...

Hem volgut cosir un nino representant-nos a nosaltres mateixes, com a part fonamental d'aquest Caminar junts, i també un nino representat aquell refugiat o refugiada que ens interpel·la i ens anima a implicar-nos.

I no oblidem totes i cadascuna de les persones que es queden pel camí, al desert, al mar...

(160 x 54 cm)

Fina Niubó

He intentat reflectir la solidaritat i la sororitat que ens desperta totes les persones que arriben buscant una nova oportunitat a la seva vida.

Paqui Báez

Avui, Dia Internacional de les persones refugiades, m'ha vingut a la memòria que fa anys vaig veure a la televisió que una periodista, que estava fent un reportatge a la frontera entre Sèrbia i Hongria, li posava una traveta a un pare que travessava amb el seu fill a coll.

Encarna Ortega

Avui, Dia Internacional de les persones refugiades, he volgut manifestar-me amb la meu personatge i recordar una noia de la Creu Roja que li va fer una abraçada a un noi que sortia de la mar, a l'arribar a terra.

Loli López

Avui, Dia Internacional de les persones refugiades, he volgut manifestar-me amb el meu personatge, un refugiat que em va impressionar molt, d'aquests pobres que es juguen la vida creuant l'estret.

Pilar López

Preparem el Dia Internacional de les persones refugiades. Ens fem a nosaltres i també a un refugiat. Tal com em vull posicionar davant d'ell.

Recupero la meua noia, tan cansada, "tired", com tants altres... després del llarg camí.

I jo amb els braços oberts, almenys per dins, perquè fer, fer... tampoc faig gaire.

Manoli García

Crec que en tots els temps... les persones més vulnerables han estat les nenes... però també els nens. Són els que més pateixen les desigualtats i crisis de tota mena. Ells són el futur i per això haurien de ser els més cuidats i respectats.

En un món global, tots hauríem de donar-nos les mans i caminar junts, perquè tots viatgem en el mateix vaixell.

Montse Caro

Ella és la primera dona refugiada que vaig conèixer i la primera i única siriana. Va venir a parar, junt amb la seva família, parella i tres fills, un estiu a Sant Adrià de Besòs. Estaven en un pis d'acollida d'una entitat i va ser tot un rebombori a l'ajuntament. Estaven molt preocupats per l'educació dels fills, feia dos anys que viatjaven, de campament en campament.

Se'ls veia una família bé. El que més em va quedar d'ella va ser el seu posat. No parlava i observava, semblava que sabés molt bé el que volia, sense demanar res, amb dignitat. Al cap d'uns mesos van marxar sense dir res, ni a l'entitat, tot i que la gent de l'entitat s'imaginaven que no estarien molt, els havien parlat d'uns familiars a Alemanya i que volien anar cap allà, i van marxar.

No sabem res més d'ells. La llàstima és que devien perdre la condició de refugiats. Des d'aleshores, no ha vingut ningú més.

Mercè Monge

La conec per casualitat, de la cua d'un supermercat, esperant el torn. Coincideixo amb ella en altres circumstàncies i vam fer amistat, es diu Rhimou. La confiança ens porta més enllà, a intimar personalment. Explica poc de la fugida del seu poble i de l'arribada a Barcelona. La seva mirada és molt trista, no vol recordar... li fa mal, altres quedaren enrere.

M'ha mostrat que està bé, que té motius per a somriure avui. I és feliç perquè al seu horitzó retorna l'esperança.

Antonia Amador

Tornant al meva infantesa, en el Dia Internacional de les persones refugiades, vaig recordar el nen que vaig veure saltant la tanca i això m'ha impactat molt.

Roser Corbera

En el Dia Internacional de les persones refugiades, vull recordar tantes persones immigrants en situació irregular que, a causa de les traves administratives i de les perverses polítiques migratòries, queden invisibilitzades sense poder accedir als drets bàsics d'habitatge, treball, educació, salut...

Aquí estic en la manifestació del desembre de 2020, al costat de les víctimes de l'incendi d'una fàbrica abandonada al barri del Gorg de Badalona, on va haver-hi cinc persones mortes i 25 ferides. Avui tornen a ser notícia perquè es queden de nou sense llar i amb moltes dificultats per viure dignament.

Mònica Moro

"Mama tinc por, va dir Moudou a la foscor de la nit al mig del mar dins la patera..."

Moltes i moltes vegades he intentat imaginar fugir de casa amb els meus dos fills a la recerca d'una vida millor. Però per molt que imagini, sóc incapaç de sentir-ho en primera persona. Totes i cadascuna de les imatges de mares amb fills i filles arribant a destí, m'esguincen el cor i em fan pensar en el llarg i tortuós camí recorregut. I les persones que no arriben??? Por, tristor i silenci.

Anita Ramonet

A la recerca del benestar.

Fer aquesta arpillera m'ha causat tristesa en 'veure tants joves i nens desesperats quan surten de la mar demanant ajuda i fugint perquè no els agafin. Als nens els van enganyar dient-los que quan arribessin a Europa veurien jugar a Ronaldo; per mi va ser una barbaritat, no es pot ser més cruel.

Fina Cala

Admiro aquestes dones tan valentes de posar-se en marxa amb els seus nadons, Una aventura sense conèixer el final. Però decisió.